

Майка чака да ѝ върнат детето

Иванка Димитрова от месеци обикаля институции да се жалва за отнетото ѝ дете. Четиригодишният Мариян е настанен при приемно семейство в Самуил, а майка му може да го вижда само три пъти в месеца.

Иванка е „обект“ на институциите с години.



Става клиент на Консултативния център по проблемите на домашното насилие през 2008-ма. На 12 юни тогава получава незабавна заповед за защита от Разградски районен съд и е включена в програмата за възстановяване на жертви.



Иванка е израснала по домове и има трудно детство. Вече голяма, намира баща си и живее с него в Топчии. Тогава се запознава с приятеля си Дарин, от когото ражда дете. След смъртта на баща си, остава сама и разчита предимно на милостинята на съседите. За собственото си и за препитанието на сина си разчита на съседянина си Георги – прикован на легло от изкаран инсулт мъж. Иванка се грижи за него, а той ѝ плаща някаква месечна сума.

За да се отърве от тормоза на партньора си,

Иванка решава да се премести да живее в Разград. Георги пристига с нея и наемат квартира на ул. „Витоша“ 20, а Мариян е записан на детска градина.

През 2009 г. заради оказвано насилие Дарин е осъден на пробация, а с направление от „Социално подпомагане“ Иванка е настанена в кризисен център в Стара Загора, а после в Нови хан.

На 25 ноември 2009 г., малко след като се връща в Разград, в „Социално подпомагане“ правят консултативно обсъждане за Иванка, на което решават, че майката е тревожна и емоционално нестабилна и препоръчват да я консултира психиатър. Два дена по-късно Иванка остава без детето си.



Отнемането на Мариян от майката е скалъпена история. Същия ден, когато Иванка е извикана при социалните работници, а Мариян е оставен при нейния хазяин, в полицията се получава сигнал за изчезването на момчето, споделя Георги Милков, в чиито център жената е клиент. Недоумение буди и фактът, че отнемайки детето от биологичната му майка, то е настанено при приемно семейство от Самуил, което се грижи за още две деца, отбелязва Милков.

Според него има няколко смущаващи подробности около отделянето на Мариян от Иванка – че за детето не е било потърсено семейство от Разград, че е настанено при хора с мюсюлманско вероизповедание, че психиатърът Владимир Заимов е поставил тежка диагноза на майката само от неколкоминутен разговор с нея.

Социалните служби са действали спрямо Иванка ултимативно, като са я принудили да се прегледа уж доброволно, а впоследствие се отнасяли с нея грубо и неуважително, смята Милков. Той е убеден, че Иванка е в състояние да се грижи за себе си и да отглежда малолетното си дете, така, както твърди и психиатричната експертиза на Иванка, изготвена в хода на делото, което жената е завела с надеждата да си върне Мариян.

Случаят на Иванка е типичен за превишаване на власт от социалните служби, които са взели детето с мотив, че е бедна и безработна, а веднага го настаняват в мюсюлманско семейство, на което плащат 500 лв. за да се грижи за него, допълва Милков.

Защо социалните служби не подпомогнат майката Иванка само със 150 лева на месец, за да се грижи тя сама за детето си? Държавата дори би спестила 350, които сега дава на едни непознати и със съмнителна родителска компетентност хора, заключава Милков.

По силата на съдебно решение Мариян трябва да напусне приемното семейство в Самуил на 4 май. Кое то все още не е гаранция, че детето ще се върне при майка си.